

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἀνατολῆς

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Μυρόπη

† 2α Δεκεμβρίου

Ἡ Ἁγία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μυρόπη γεννήθηκε στὴν Ἔφεσο, καὶ ἤδη ἀπὸ τὸ ἅγιο Βάπτισμα ἢ μητέρα της τὴν ἀφιέρωσε στὴν ὑπηρεσία τοῦ Τάφου τῆς Ἁγίας Ἐρμιόνης, μιᾶς τῶν τεσσάρων θυγατέρων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου († Μνήμη: 4η Σεπτεμβρίου), τῆς ὁποίας τὸ ἅγιο Σκήνωμα ἀνέβλυζε ἀφθόνως θαυματουργὸ Μύρο.

Ἡ Ἁγία συνέλεγε τὸ Μύρο καὶ τὸ μοίραζε στοὺς πολυπληθεῖς προσκυνητές, ἐξ οὗ καὶ ὀνομάσθηκε Μυρόπη.

Ὅταν ὁ Αὐτοκράτορας Δέκιος κήρυξε διωγμὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν (περὶ τὸ 250), ἡ μητέρα τῆς Μυρόπης κατέφυγε μαζί της στὴν Χίο. **Ἔ**μεναν οἱ δύο τους σὲ μιὰ οἰκία καὶ ἀφιέρωναν τὴν ζωὴ τους στὴν προσευχὴ καὶ τὰ θεάρεστα ἔργα. **Β**ραχύβια ὁμως ὑπῆρξε ἡ γαλήνη αὐτῆ.

Λίγο ἀργότερα, ἀπεστάλη στὸ νησι ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα νέος Διοικητής, ὀνόματι Νουμέριος, γιὰ νὰ καταδιώξει τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι μέχρι τότε ἀπολάμβαναν μιὰ σχετικὴ ἐλευθερία.

Πρῶτο του θύμα ὑπῆρξε ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος († Μνήμη: 14η Μαΐου), ἕνα εὐλαβὴς στρατιώτης. **Ἀ**ρνήθηκε νὰ ἐγκαταλείψει τὴν πίστη του, ὑπεβλήθη σὲ σκληρότατα βασανιστήρια καὶ ἐτελειώθη μὲ ἀποκεφαλισμό. **Τ**ὸ σῶμά του κατόπιν τὸ ἔρριξαν σὲ μιὰ ρεματιὰ γιὰ νὰ τὸ κατασπαράξουν τὰ ἀγρίμια.

Πλήρης θείου ζήλου ἡ Μυρόπη, συνοδευόμενη ἀπὸ μιὰ θεραπαινίδα, πῆγε τὴν νύκτα, διέλαθε τῆς προσοχῆς τῶν φρουρῶν, τοὺς

οποίους εἶχε τοποθετήσει ὁ Διοικητὴς στὴν εἴσοδο τῆς ρεματιᾶς, πῆρε τὸ ἅγιο Σκήνωμα, τὸ μύρωσε καὶ τὸ ἐνταφίασε σὲ τόπο κατάλληλο μὲ ὅλες τὶς τιμές.

Ὅταν πληροφορήθηκε ὁ Νουμέριος τὴν κλοπὴ τοῦ Λειψάνου, ὀργίσθηκε καὶ τιμώρησε τοὺς φρουροὺς, δένοντάς τους μὲ ἀλυσίδες. Τοὺς διέταξε νὰ περιέρχονται ἀνὰ τὴν πόλη ἀναζητώντας τὸ Λείψανο καὶ τοὺς ἀπειλῆσε μὲ ἀποκεφαλισμὸ ἂν ἐπέστρεφαν μὲ ἄδεια χέρια.

Βλέποντας τοὺς δυστυχεῖς στρατιῶτες σιδερόδεσμους νὰ πηγαίνουν πέρα δῶθε, τρέμοντας ἀπὸ φόβο, ἡ νεαρὰ κόρη τοὺς συμπόνεσε καὶ τὴν κατέτρωγαν οἱ τύψεις, ἐφ' ὅσον θεωροῦσε ὅτι ἦταν ὑπεύθυνη γιὰ τὴν τιμωρία τους.

Ἐτρεξε τότε πρὸς αὐτοὺς καὶ ὁμολόγησε, ὅτι ἐκείνη ἦταν ὁ αὐτουργὸς τῆς κλοπῆς. Τὴν ὀδήγησαν ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἐπὶ τόπου τὴν ἀνέκριναν, ὑποβάλλοντάς τὴν σὲ βασανιστήρια. Ἡμιθανὴ τὴν ἔρριξαν στὴν φυλακὴ, ὅπου ἡ Μυρόπη βρῆκε ὡστόσο τὴν δύναμη νὰ προσευχηθεῖ.

Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, τὸ σκοτάδι φωτίσθηκε αἴφνης ἀπὸ φῶς οὐράνιο καὶ ἐφανίσθηκε ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰσίδωρος ἐν δόξῃ στὸ μέσον χοροῦ Ἀγγέλων καὶ τῆς εἶπε: «Εἰρήνη σοι!... Ἐφθασεν ἡ δέησίς σου εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἰδοὺ ἔρχεσαι μεθ' ἡμῶν, ἵνα λάβῃς τὸν στέφανον, ὃς ἠτοιμάσθη σοι».

Εὐθὺς ἡ Ἁγία παρέδωσε τὴν ψυχὴ της στὸν Κύριο καὶ ἐπλήσθη ἡ φυλακὴ εὐωδίας οὐρανοῦ.

Ὁ φρουρὸς, ὁ ὁποῖος φύλαγε τὴν Ἁγία, τὰ εἶδε καὶ τὰ ἄκουσε ὅλα. Ἀσπάσθηκε τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔλαβε καὶ ἐκεῖνος μὲ τὴν σειρὰ του τὸν καλλίνικο στέφανο τοῦ Μαρτυρίου.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ἀμήν!